PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

2007/2212(INI)

17.1.2008

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie zielonej księgi w sprawie roli społeczeństwa obywatelskiego w polityce antynarkotykowej Unii Europejskiej
(2007/2212(INI))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Giusto Catania

PR_INI

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 3

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie zielonej księgi w sprawie roli społeczeństwa obywatelskiego w polityce antynarkotykowej Unii Europejskiej
(2007/2212(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje zalecenia z dnia 15 grudnia 2004 r. dla Rady i Rady Europejskiej w sprawie europejskiej strategii antynarkotykowej (2005-2012)[1],

– uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 26 czerwca 2006 r. w sprawie roli społeczeństwa obywatelskiego w polityce antynarkotykowej Unii Europejskiej (COM(2006)0316),

– uwzględniając sprawozdanie oraz odpowiedzi dotyczące wyników otwartych konsultacji przeprowadzonych zgodnie z wyżej wspomnianą zieloną księgą, opublikowane w dniu 18 kwietnia 2007 r.[2],

– uwzględniając tytuł VI Traktatu o Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 29 i art. 31 ust. 1 lit. e),

– uwzględniając międzynarodowe, europejskie i krajowe instrumenty ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, a w szczególności prawa do życia i zdrowia,

– uwzględniając konwencję ONZ o środkach odurzających z dnia 30 marca 1961 r., zmienioną protokołem genewskim z dnia 25 marca 1972 r., konwencję ONZ o substancjach psychotropowych z dnia 21 lutego 1971 r. oraz Konwencję o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z dnia 19 grudnia 1988 r.,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 302/93 z dnia 8 lutego 1993 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii[3],

– uwzględniając doroczne sprawozdanie Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii z 2007 r.[4],

– uwzględniając decyzję nr 1150/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 września 2007 r. ustanawiającą na lata 2007–2013 program szczegółowy „Profilaktyka narkotykowa i informacja o narkotykach” jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i sprawiedliwość”[5], a w szczególności jej art. 2-7,

– uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie

[1] Dz.U. C 226E z 15.9.2005, str. 233.
[2] http://ec.europa.eu/justice_home/news/consulting_public/news_consulting_public_en.htm
[3] Dz.U. L 36 z 12.2.1993, str. 1.
[4] http://www.emcdda.europa.eu/html.cfm/index407EN.html
[5] Dz.U. L 257 z 3.10.2007, str. 23.

przeglądu postępów w realizacji planu działania UE w zakresie narkotyków (2005-2008) w 2006 r. (SEC(2006)1803),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 grudnia 2007 r. w sprawie przeglądu postępów w realizacji planu działania UE w zakresie narkotyków (2005-2008) w 2007 r. (COM(2007)0781),

– uwzględniając plan działania UE w zakresie narkotyków (2005-2008) przyjęty przez Radę w czerwcu 2005 r.[1],

– uwzględniając decyzję Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r. w sprawie wymiany informacji, oceny ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych[2],

– uwzględniając strategię antynarkotykową UE (2005-2012) zatwierdzoną przez Radę Europejską obradującą w dniach 16-17 grudnia 2004 r.[3],

– uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych[4],

– uwzględniając deklarację polityczną w sprawie narkotyków oraz rezolucje przyjęte na specjalnej sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ (UNGASS) w dniach 8 i 10 czerwca 1998 r.,

– uwzględniając działalność ONZ, a w szczególności 51. sesję Komisji ds. Środków Odurzających, która odbędzie się w dniach 10-14 marca 2008 r.[5],

– uwzględniając art. 45 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0000/2008),

A. mając na uwadze konieczność sprzyjania głębszemu dialogowi różnych podmiotów społeczeństwa obywatelskiego (na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym) o wymiarze europejskim oraz biorąc pod uwagę korzyści, jakie skuteczny i konkretny dialog ze społeczeństwem obywatelskim może przynieść w określaniu, podejmowaniu i ocenianiu decyzji w zakresie polityki antynarkotykowej zarówno na szczeblu krajowym, jak i europejskim,

B. mając w szczególności na uwadze znaczenie, jakie doświadczenie społeczeństwa obywatelskiego może przynieść poszczególnym sektorom w ramach antynarkotykowych strategii politycznych, takich jak zapobieganie, informowanie, leczenie i reintegracja społeczna,

C. mając na uwadze fakt, że strategia Unii Europejskiej w zakresie walki z narkotykami

[1] Dz.U. C 168 z 8.7.2005, str.1.
[2] Dz.U. L 127 z 20.5.2005, str. 32.
[3] Rada UE, strategia antynarkotykowa UE (2005-2012), dok. 15074/1/04.
[4] Dz.U. L 47 z 18.2.2004, str. 1.
[5] http://www.unodc.org/documents/commissions/CND-Session51/CND-51_Info_Participants.pdf

(2005-2012) obiera za cel priorytetowy wzmocnienie roli społeczeństwa obywatelskiego w dziedzinie walki z narkotykami,

D. mając na uwadze, że Zielona księga w sprawie roli społeczeństwa obywatelskiego w polityce antynarkotykowej Unii Europejskiej i utworzenie Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconego kwestii narkotyków stanowią pierwszy konkretny krok ku realizacji omawianego celu,

E. mając na uwadze znaczenie lepszej synergii między społeczeństwem obywatelskim a instytucjami i organami europejskimi dla wprowadzenia stałych konsultacji i sprzyjania wymianie informacji i lepszych praktyk,

F. mając na uwadze szczególnie znaczenie działań i właściwej oceny organizacji społeczeństwa obywatelskiego zaangażowanych we współpracę z krajami trzecimi oraz w promowanie alternatywnych i trwałych strategii w podejmowaniu problematyki narkotyków,

G. mając na uwadze priorytetowy cel nadania właściwej wartości europejskim stowarzyszeniom i sieciom na szczeblu międzynarodowym, co sprzyja szerszej współpracy i wzajemnemu wpływowi w tym zakresie,

1. uznaje znaczenie społeczeństwa obywatelskiego jako kluczowego podmiotu w zakresie polityki antynarkotykowej;

2. potwierdza znaczenie społeczeństwa obywatelskiego w określaniu, podejmowaniu i ocenianiu decyzji w zakresie polityki antynarkotykowej, których wartość dodaną przynosi doświadczenie zdobyte w terenie; uznaje w związku z tym potencjał, jaki społeczeństwo obywatelskie może przynieść wymianie informacji i dobrych praktyk w konkretnym stosowaniu ich do polityki antynarkotykowej;

3. uznaje stopień, w jakim rola organizacji pozarządowych i opartych na wolontariacie jest kluczowa dla rozwoju podejść innowacyjnych opartych na realistycznej ocenie istniejących potrzeb;

4. nalega na wzmocnienie roli społeczeństwa cywilnego na rzecz kontynuowania polityki antynarkotykowej, charakteryzującej się podejściem europejskim, co stanowi główny cel strategii Unii Europejskiej w dziedzinie walki z narkotykami (2005-2012);

5. pozytywnie ocenia działania szczegółowego programu „Zapobieganie spożywaniu narkotyków i informowanie społeczeństwa" na lata 2007-2013 oraz przypomina, że zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w realizację i rozwój unijnej strategii w dziedzinie walki z narkotykami (2005-2012) jest szczegółowym celem tego programu;

6. wyraża ubolewanie z powodu opóźnienia, z jakim uwolniono środki przyznane na ten cel w ramach omawianego programu;

FORUM - wymiar strukturalny

7. podkreśla znaczenie utworzenia Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconego

kwestii narkotyków jako pierwszego kroku ku bardziej konkretnemu i konstruktywnemu zaangażowaniu europejskich stowarzyszeń społeczeństwa obywatelskiego w działania wspólnotowe w zakresie polityki antynarkotykowej;

8. wyraża ubolewanie z faktu, że niektóre stowarzyszenia poruszyły problem niewystarczającej przejrzystości kryteriów selekcji stowarzyszeń uczestniczących w Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconym kwestii narkotyków;

9. przypomina, że celem Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconego kwestii narkotyków nie jest powołanie zgromadzenia wyrażającego różne ideologie, lecz stworzenie praktycznego instrumentu na rzecz wspierania opracowywania i realizowania antynarkotykowych strategii politycznych korzystając z konkretnych rad;

10. wyraża ubolewanie z powodu ograniczonego udziału organizacji reprezentujących nowe państwa członkowskie w Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconym kwestii narkotyków; nalega na konieczność szerszego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego z nowych państw członkowskich, biorąc pod uwagę znaczenie tych krajów w rozszerzonej Unii Europejskiej;

11. zwraca się do Komisji o dokładniejsze określenie roli Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconego kwestii narkotyków w celu opracowania ostatecznych celów konsultacji z Forum;

12. pragnie, aby dialog ze społeczeństwem obywatelskim mógł mieć konkretny wpływ na europejski proces decyzyjny; uważa zatem za konieczne nadanie charakteru instytucjonalnego dialogowi ze społeczeństwem obywatelskim, jako stałemu instrumentowi konsultacyjnemu z instytucjami Unii Europejskiej w ramach ogólnych celów unijnej strategii w dziedzinie walki z narkotykami (2005-2012) i przyszłych inicjatyw;

13. podkreśla znaczenie formalnego zaangażowania Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconego kwestii narkotyków w ocenę planu działania na lata 2005-2008, którą Komisja zamierza przeprowadzić w 2008 r.;

14. zachęca państwa członkowskie do bardziej przejrzystego i głębszego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim, zgodnie z ogólnymi celami planu działania na lata 2005-2008 (cel 3, działanie 3.2);

15. zachęca do refleksji nad koniecznością stałej obecności Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconego kwestii narkotyków na posiedzeniach na temat walki z narkotykami, organizowanych przez kolejną Prezydencję Unii Europejskiej z koordynatorami krajowymi, jak miało to już zresztą miejsce przy różnych okazjach w niedawnej przeszłości; uważa, że udział Forum w tego rodzaju spotkaniach nie powinien wykluczać udziału organizacji pozarządowych czy innych podmiotów społeczeństwa obywatelskiego;

16. podkreśla znaczenie stałego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim i Parlamentem Europejskim; w związku z tym proponuje zorganizowanie dorocznej konferencji z Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconym kwestii narkotyków, promowanej przez

Parlament Europejski, w celu informowania, dyskutowania i pogłębiania wiedzy w dziedzinie polityki antynarkotykowej;

17. uważa za niezbędną silną synergię między działalnością Forum i Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA); sugeruje wyodrębnienie w rocznym sprawozdaniu Centrum części dotyczącej działań europejskiego społeczeństwa obywatelskiego, aby naświetlić i skonkretyzować tego rodzaju dialog;

18. wzywa do większego zaangażowania finansowego ze strony Unii Europejskiej wspierającej działania europejskiego społeczeństwa obywatelskiego w już realizowane projekty oraz w inicjatywy, jakie podejmowane będę w omawianym sektorze w przyszłości;

Społeczeństwo obywatelskie - wymiar wewnętrzny

19. podkreśla znaczenie działań społeczeństwa obywatelskiego dla realizacji ogólnych celów strategii Unii Europejskiej w dziedzinie walki z narkotykami (2005-2012) w wymiarze zapobiegania, informowania i zarządzania problemami związanymi z narkomanią;

20. wzywa podmioty europejskie i krajowe do zwracania większej uwagi na aspekty innowacyjne, jakie doświadczenie społeczeństwa obywatelskiego może wnieść w realizację celów strategii Unii Europejskiej w dziedzinie walki z narkotykami (2005-2012), a w szczególności w odniesieniu do strategii politycznych dotyczących ograniczania szkód, leczenia i reintegracji społecznej;

21. uważa za ważne wzmocnienie europejskiego dialogu ze stowarzyszeniami konsumentów, co jest niezbędne, aby móc podjąć wyzwania związane z reintegracją społeczną i leczeniem;

22. zachęca do podkreślania wartości zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w zapobieganie używaniu środków odurzających w miejscu pracy oraz w informowanie o tym zjawisku;

23. uważa, że szczegółowe kompetencje organizacji społeczeństwa obywatelskiego mogą odegrać ważną rolę w leczeniu więźniów uzależnionych od narkotyków;

24. zwraca się do państw członkowskich i do Komisji o promowanie inicjatyw w dzielnicach podwyższonego ryzyka w dużych miastach, aby rozpocząć - z udziałem organizacji społecznych i związkowych - akcje związane z zapobieganiem używaniu środków odurzających;

25. zwraca się do Komisji i do państw członkowskich o promowanie - we współpracy z organizacjami rodziców i studentów - programów, których celem byłoby przeprowadzanie w szkołach kampanii uświadamiających o narkotykach i skutkach ich spożywania dla zdrowia;

26. podkreśla znaczenie wkładu organizacji społeczeństwa obywatelskiego w akcje uliczne na rzecz wprowadzania polityki ograniczającej szkody;

27. zwraca się do Europejskiej Agencji Praw Podstawowych o przeprowadzenie badania analizującego i oceniającego skutki polityki antynarkotykowej oraz sprawdzającego, w jakim stopniu polityka ta przyczyniła się do złamania praw podstawowych europejskiego społeczeństwa obywatelskiego;

Społeczeństwo obywatelskie - wymiar zewnętrzny

28. uznaje znaczenie roli społeczeństwa obywatelskiego dla wymiaru zewnętrznego europejskiej polityki antynarkotykowej, doceniając fakt, że Unia Europejskiej jest pierwszym podmiotem na świecie w walce z narkotykami w zakresie finansowania programów i działań za granicą;

29. wnioskuje o pogłębienie i wspieranie europejskiej strategii o wymiarze zewnętrznym zakładającej trwały, konkretny i praktyczny wpływ na sytuację regionów zainteresowanych produkcją surowców;

30. podkreśla doświadczenie europejskich organizacji zajmujących się przekształcaniem lokalnych upraw na cele handlowe, terapeutyczne i medyczne;

31. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zapoczątkowanie i umocnienie współpracy z organizacjami europejskiego społeczeństwa obywatelskiego, które zaangażowane są w promowanie substancji dozwolonych pochodzących z liści koki, usuwając surowiec i skutecznie przyczyniając się w ten sposób do międzynarodowej walki z przemytem narkotyków;

32. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wspieranie - w ramach współpracy z Afganistanem w dziedzinie walki z narkotykami i wprowadzania rządów demokracji - inicjatyw społeczeństwa obywatelskiego na rzecz promowania projektów pilotażowych, takich jak projekt „Mak jako lekarstwo”, których celem jest zbadanie, jakie korzyści może przynieść przyznawanie licencji na wykorzystywanie upraw maku do celów medycznych oraz w jaki sposób proces taki można przeprowadzić;

33. zwraca się do Komisji i do państw członkowskich o korzystanie ze współpracy z centrami badawczymi, stowarzyszeniami, wyspecjalizowanymi placówkami i podmiotami społeczeństwa obywatelskiego, które w ostatnich latach stały się punktem odniesienia dla polityki walki z przemytem narkotyków, analiz sytuacji geopolitycznej i przepływu kapitału pochodzącego z międzynarodowego handlu substancjami odurzającymi;

34. uważa, że ważna jest promocja współpracy stowarzyszeń europejskich z międzynarodowymi sieciami stowarzyszeń działających na rzecz walki z narkotykami, tak aby sprzyjać wymianie doświadczeń i informacji;

35. z zainteresowaniem śledzi doświadczenia Vienna NGOs Committee on Narcotic Drugs - komitetu organizacji pozarządowych reprezentujących społeczeństwo obywatelskie w Biurze Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC); szczególnie kładzie nacisk na użyteczność propozycji takich jak inicjatywa „Beyond 2008”, której głównym celem jest promowanie roli społeczeństwa obywatelskiego w odbywającym się co dziesięć lat przeglądzie parametrów ustanowionych na sesji specjalnej Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych dotyczącej walki

z narkotykami, jaka miała miejsce w 1998 r. (UNGASS); proponuje przeprowadzenie analogicznych konsultacji wśród stowarzyszeń europejskich w perspektywie przeglądu strategii Unii Europejskiej w dziedzinie walki z narkotykami po 2012 r.;

o o

o

36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz , do wiadomości, Radzie Europejskiej, Komisji, rządom i parlamentom państw członkowskich, Europejskiemu Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii, Radzie Europy, a także Organizacji Narodów Zjednoczonych i jej wyspecjalizowanym agencjom.